

ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΙ ΑΠΑΡΧΑΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

Ἡ ἀμερικανὶς δημοσιογράφος μὲς Πηρλ Κύντιν συνέλαβε τὴν ἰδέαν ν' ἀνακρίνη δημοσιογραφικῶς μερικὸν γεροῦσιαστὰς ἀμερικανούς, ταπεινῆς καταγωγῆς, πῶς κατώρθωσαν ν' ἀποκτήσουν πλοῦτη καὶ ἀξιώματα. Οἱ γεροῦσιασταὶ αὐτοὶ τῆς διηγῆσαν προθύμως τὰς ἀπαρχὰς τῶν :

Ἡ γεροῦσιαστὴς Κνοντ Νέλσον τῆς Μινεζόττης, ἐγεννήθη εἰς Νορβηγίαν. Ἐξαιτῆς τὴν ἡλικίαν, ἦλθε μὲ τὴν χίραν μητέρα του εἰς τὸ Σικάγο νὰ ζητήσουν προστασίαν ἀπὸ ἕνα συγγενῆ του ποῦ ἦτο ἐκεῖ ἐγκατεστημένος. Τὸ Σικάγο ἦτο τότε ἕνα λασποχώρι μὲ 20 χιλιάδας ψυχῶν. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὸ ἐθέριζεν ἡ χολέρα, ἡ ὅποια ὀλίγον μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν προσέβαλε τὸν συγγενῆ τῶν, ὅστις καὶ ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν νόσον. Ἡ μητέρα του, ἐγκαταλειμμένη τὴν ὥρην τῆς, εὗρεν ἐργασίαν εἰς τὴν ἐργοστάσιον, ἐνῶ ὁ Κνοντ Νέλσον, διὰ νὰ κερδίξῃ τὸ ψομὶ του, ἐγεννε ἐφημεριοδοπῶλης, καὶ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἐφοῖτα εἰς τὴν ἀγγλικὴν σχολεῖον. Ἐλοχόσθη, τὸ 1861, ὁ Κνοντ Νέλσον, κατετάχθη εἰς τὸν στρατόν. Τὸ 1864 ἐγεννε γραφεὺς συμβολαιογράφου, τὸ 1867 ἔγεννε δικηγόρος, καὶ τὸ 1885 οἱ πολῖται τῆς Μινεζόττης τὸν ἐξέλεξαν γεροῦσιαστήν. Ἐἶνε ἀκόμη τοιοῦτος.

Ἄλλος γεροῦσιαστὴς, ὁ Σαμουὴλ Μόργκαν Σόφτριδς, τῆς Καλιφορνίας, τοῦ ὁποίου ὁ βίος παρέχει τὸ αὐτὸ παραδείγμα δραστηριότητος καὶ βιοπάλης, ἔκαμε τὰς ἀπαρχὰς του ὡς... ἐπιστάτης σχολεῖου εἰς Ὀρεγῶνα. Πανθεὶς ἄπ' αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν, ἐγεννε φανοζόρος εἰς Σάν Ζοζέ. Κατόπιν ἐγεννε δημοδιδάσκαλος. Ἡ θέσις αὐτῆ τοῦ ἐπέφερε νὰ διαθεῖ ὥρας διὰ νὰ σπουδάζῃ καὶ ἐγεννε δικηγόρος. Μετέβη εἰς Ἄγιον Φραγκίσκον ὅπου διεκρίθη εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Σήμερον εἶνε γεροῦσιαστὴς.

Ο ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ

Ἐνας ἰατρός ἀμερικανὸς μὲς καθιστᾷ γνωστὰ τὰ πορίσματα ἴαν ἀξιοπεριέργων μελετῶν του διὰ τοὺς πόδας τῶν νεαρῶν χορευτριῶν. Ἐν πρώτοις ἐξήτασε 500 φοιτητριάς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Κανσῆ. Μεταξὺ αὐτῶν εὗρε δύο μόνον νεανίδας τῶν ὁποίων τὰ πόδια ἦσαν τέλεια ὑπὸ ἐπομὴν αἰσθητικῆν, καὶ αὐταὶ αἰ δύο οὐδέποτε ἐχόρευσαν. Κατόπιν ἐξήτασε 200 φοιτητριάς τοῦ πανεπιστημίου Νιού Χάμσι. Ὅσαι ἔχον πόδας ἐλαττωματικούς. Καὶ ἐξηκράβωσεν ὅτι ὅλαι ἐχόρευον καὶ ἐσίχναζον εἰς τὰ «ντάνιν».

ΤΟ ΦΩΣ ΕΠΙΒΛΑΒΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΤΥΡΟΝ

Τὸ φῶς ἐξασκεῖ ἐπιβρασιαν πολὺ ἐπιβλαβὴ εἰς τὸ βούτυρον. Ἀρκεῖ τὸ βούτυρον νὰ ἐκτεθῇ ἐπὶ τινὰς ὥρας εἰς τὸν ἥλιον διὰ ν' ἀποκτήσῃ γαῖσιν ἴαν δυσάρεστον. Διὰ νὰ διατηρηθῆται εὐγενεστον καὶ ὑπερὸν βούτυρον, πρέπει νὰ τὸ ἔχετε εἰς μέρος σκοτεινόν. ἄλλ' ἀερίζόμενον.

ΔΥΚΑΝΘΡΟΠΟΣΙ

Στῆ Ρώμη συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστνομίας καὶ πρόκειται νὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ Κακουρωδικεῖου ὁ Πελιτὸς Ρωμάνο πατὴρ τεσσάρων τέκνων. Ὅταν ἀπέθανε ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὁ Ρωμάνο ἀεργὸς καὶ ἀλκοολικός, ἔστειλε τὰ τέσσαρα παιδιά του νὰ ζητιανεύουν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὰ χρήματα ποῦ συνεκέντησαν δὲν ἦσαν ἀρκετὰ, τὰ ἐσπάζε στο ἔνλο καὶ τέλος, μιὰ νύκτα, ἐτύφλωσε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν δι' ὄψεος ὀργάνου — μ' ἕνα καρφί ἴσως — καὶ ἔθραυσε τὸν ἀριστερόν πόδα τοῦ ἄλλου. Ἀντιληφθεὶς μετὰ τινὰς ἡμέρας ὅτι, τὸ ἔγκλημα τὸν αὐτὸ ἐγεννε ἀφορμὴ νὰ συναθροίσουν τὰ δυστυχισμένα μικρὰ περισσότερα χρήματα, διότι τὰ ἐλυπούντο οἱ διαβάται, ἔσπευσε νὰ συνεχίσῃ τὸ θηριώδες ἔργον του. Τὰ δύο ὁμοῦ σῶα τέκνα του, γνωρίζοντα τὴν ἐπερίμην, καθότι ἔχον παρὰσθῆ εἰς τὰ μαρτύρια τῶν δύο πρώτων ἀδελφῶν τῶν, ἄρχισαν νὰ θρηνοῦν γοερῶς. Ἐσπευσαν οἱ γείτονες καὶ πληροφορηθέντες τὴ συμβαίνει ἐκάλεσαν τὴν ἀστνομίαν ἡ ὅποια καὶ συνέλαβε τὸν ἀκαίσιον πατέρα, κινδυνεύσαντα πρὸς στιγμὴν νὰ κατακομματιασθῇ ὑπὸ τοῦ δικαίως μαινόμενου πληθούς... Ο ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΕΝΟΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΗ

Δ'.
Εἰς τὴν ἐκείνην καὶ ἐκείνη! Θὰ ὑποθέτετε ἀσφαλῶς πῶς πρόκειται περὶ ἐρωτικοῦ ζεύγους. Περὶ ζεύγους φυσικὰ ναί. Ἐρωτικοῦ ὁμοῦ ὄχι. Ἀπλῶς ἦσαν ἀρσενικοὶ καὶ μάλιστα ἐγκατοίχητοι. Ἀσφραμάληδες, ἰσχυροὶ, κυφοί, σωστοὶ φτωχοπροδόχοι. Τοὺς γνώρισα μιὰ νύκτα στὸ τμήμα καταδιώξεως...

Ἐγραφα στὸ γραφεῖο διταν ἄρχισε νὰ κουνουρίζῃ τὸ τηλέφωνο :
— Τρίννν... Τρίννννν !...
Ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Καταδιώξεως βιαστικός, νευρικός, χαρούμενος, ἀγαλλίων. Μ' ἐκαλοῦσε νὰ πάω γρήγορα στὸ τμήμα του.
— Τρέξε, μὴ κόπῃσαι !
— Τίποτε σοβαρὸ ;
— Λαυράκι ! (*)
— Πάει καλῶς ἔρχομαι...
Καὶ πήγα...

Μόλις μπῆκα στὸ γραφεῖο τοῦ ἀντίκρυσα σὲ μιὰ γωνιά στριμωγμένα δυὸ γεροντάκια. Ἐνας γέρος καὶ μιὰ γρηγοῦλα ποῦ δὲν τοὺς λογάριάζε μὴ πεντάρα, ποῦ οὔτε τοὺς προσέβα καὶ πολὺ. Ὁ Προϊστάμενος ἔλαμπε ἀπὸ χαρὰ. Μοῦσφιξε τὸ χέρι καὶ εἶπε θριαμβευτικὰ :

— Ἐπίασε τοὺς κибδηλοποιούς !
— Ἀμφιβάλλεις ; Καὶ ὁμοῦ νάτα !... Καὶ μοῦδειξε τὰ γεροντάκια ποῦ ἐλουφράσαν στὴ γωνίᾳ τῆς αἰθούσης. Πρὸς στιγμὴν ἀμφέβαλα. Αὐτοὶ οἱ κибδηλοποιοὶ ; Θὰ ἐπρόκειτο, ἀσφαλῶς περὶ λάθους...
Κι' ἐν τούτοις ἐπρόκειτο περὶ τῆς πλέον καταπληκτικῆς ἀλήθειας. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Καταδιώξεως εἶχε στὰ χέρια του, ὅπως μοῦ εἶπε, τοὺς κибδηλοποιούς καὶ τὸ μηχανήμα τῶν καὶ ἀφρονίαν κибδηλῶν κατασευθέντων στὸ σπῆτι τῶν. Ζήτησα συνεπῶς νὰ δῶ τὸ μηχανήμα.
— Ποῦ τὸ ἔχετε ; Κάτω ;
— Ὅχι, ἐδῶ
— Ἐδῶ ; Ποῦ ;
— Τὸ σωτάρι μου !
— Στὸ σωτάρι σας ; Ἀσφαλῶς ἀστειεύεσθε !

Καὶ ὁμοῦ δὲν ἀστειεύεσταν. Καὶ εἶδα τὴν νύκτα αὐτῆ τὴν περὶ ἀπλή καὶ σοφὴ μέθοδο κατασκευῆς κибδηλῶν. Θὰ προσπαθῆσω νὰ τὴ περιγράψω ὅπως μπόρῃσω. Φαντασθῆτε λοιπὸν δυὸ πλάκες ἀπὸ γύψου μίᾳς σπιθαμῆς μεγέθους καὶ χόνδρους δυὸ, τὸ πολὺ, δακτύλων. Ἐπὶ τῆς μίᾳς πλευρᾶς τῶν πλακῶν αὐτῶν ὑπῆρχαν τὰ ἀποτυπώματα μίᾳς ἀργυρᾶς δραχμῆς, ἐνὸς διδράχμου καὶ μίᾳς λίρας χρυσοῦ. Ὅταν δηλαδὴ αἱ πλάκες ἦσαν νοπέες, πρὶν ξηρανθῆ ὁ γύψος, εἶχαν τοποθετησθῆ ἐντὸς αὐτῶν τὰ ἀνωτέρω νομίσματα, τὰς ἦψοναν κατόπιν καὶ, διὰν ἐξηρανθῆσαν, ἀφῆρχαν τὰ νομίσματα καὶ ἔμειναν λεπτομερέστατα τὰ ἀποτυπώματα. Δὲν εἶχαν συνεπῶς παρὰ νὰ βράσουν τὸ μίγμα. Ἰδιαιτέρως γιὰ τὰ ἀργυρὰ νομίσματα, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν λίραν, καὶ νὰ ἄρχισουν νὰ ριπτοῦν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀναλογουμ ἐντὸς τῶν ἀποτυπωμάτων, διὰ μικροῦ ἀελακὸς σχηματιζόμενον ἐπίσης καθεῖς εἰς τὰς πλάκας, ἀπολήγοντος εἰς τ' ἀποτυπώματα. Ἦνοναν δηλαδὴ ταῖς δύο πλάκας, ἐξοργισαν τὸ ρευστὸν μέταλλον εἰς τοὺς αὐλάκας, ἐφθανε αὐτὸ μέχρι τῶν ἀποτυπωμάτων, καὶ ἐψυχραίνετο λαμβάνον τὸ σχῆμα τῶν νομισμάτων.
Ἐργασία δηλαδὴ ἀπλή καὶ ταχεύα.

Ἐταί ἐφταναν ἡμερησίως ὅσα νομίσματα ἤθελαν ἔμεινα κατάπληκτος πρὸ τῆς ἀπλοτήτος τοῦ μηχανήματός τῶν αὐτοῦ, ἂν εἶνε δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ μηχανήμα. Εἶδα τὰ κибδηλῶ καὶ τὰ ἐθαύμασα ἐπίσης. Στυλιανά, τέλεια, ἀπαράλλαχτα μὲ τὰ γνήσια. Αὐτοὶ οἱ ἀστνομικοὶ ἦσαν κατάπληκτοι...

Ἐπῆρχε ὁμοῦ καὶ ἕνα ἄλλο μυστικόν. Τῆς χημικῆς κατασκευῆς τοῦ μίγματος, τῆς συστάσεώς του. Δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἡ ἀστνομία ἐτήρησεν αἰσθητῶν ἐχευμῆθαι. Τὴν ἐπομένην τὸ γεροντικὸν ζεύγος προεφελικακίσθη στὸν Π. Στρατῶνα. Ποτὲ ὁμοῦ δὲν θὰ λησμονίσω τὴν σοφὴν κибδηλοποιητικὴν μέθοδόν του. Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κибδηλῶν ποῦ εἰσρέθησαν ἀφθονα στὸ σπῆτικὸν τῶν στὰ Πατήσια. Ἐἶνε δὲ ζήτημα ἂν ἔμαθε κανεὶς ποτὲ τὸ μυστικὸν τῶν χημικῶν συστατικῶν ποῦ ἐγένετο τὸ μίγμα τῶν μετᾶλλων. Ἐἶνε ζήτημα ἂν ἐπέζησαν οἱ δύο γέροντες γιὰ νὰ δικασθοῦν. Καὶ ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος ἦσαν ὀδοντάκηδες, μὲ τὸ ἕνα πλοῦτη στὸν τάφο. Ἄν δὲν τοὺς ἀνεκάλυπταν, θὰ ἐκαλυπτοῦσαν στὰ κλοῦτῃ ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ. Ἐπῆρχαν ὁμοῦ ἄνυχοι...

Ἐμειναν ἐπίσης μυστηριῶς τὸ πῶς ἐνεπνευσθῆ τὸ γεροντικὸν τοὺς πνεύμα μίαν μέθοδον κατασκευῆς κибδηλῶν τῶσον ἀπλήν, τῶσον πᾶνσοφον, τῶσον τέλειαν...

Πῶσα μυστήρια κρύβει ὁ κόσμος αὐτὸς ἀλήθεια !... ΧΑΡΗΣ ΕἰΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Βροχὴ αἵματος.

(*) : « Α α ν ο α κ ι » στὴ γλῶσσα τῆς δημοσιογραφικῆς καὶ ἰδίᾳ τῶν ρεπόρτερ σημαίνει εἶθρον σοβαρῶν. Ἐξ ὅ καὶ ἡ φθορὰ : « Ἐβγάλα ἕνα λαυράκι πρῶτης τάξεως » ! Δηλαδὴ ! « Ἐμαθα μιὰ «ἴθρον σπουδαιότερη» !..

